

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia roku 02 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Kowalczyk

Protokolant: Agnieszka Kurzawska

w obecności Prokuratora: Anny Domańskiej

po rozpoznaniu na rozprawie głównej w dniu: 22.09.2016r, 02.02.2017r.

sprawy:

1. A. P.

córki S. i M. z d. P.

ur. (...) w W.

oskarżonej o to, że:

I. W dniu z 25 na 26 października 2012 roku w W., przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), dokonała włamania do galeryjki znajdującej się na 5 piętrze, poprzez rozkręcenie zawiasów w drzwiach, a następnie kradzieży mienia w postaci 2 rowerów marki G. (...) i (...) R. 5.1C1, o łącznej wartości 1.400 złotych na szkodę E. W.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

II. W dniu 27 listopada 2012 roku w W., przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. H., dokonała zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki K. o wartości strat 1.200 złotych na szkodę P. K. (1),

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

2. A. R. (1)

syna A. i S. z d. K.

ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu z 25 na 26 października 2012 roku w W., przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. H., dokonał włamania do galeryjki znajdującej się na 7 piętrze, poprzez zdemontowanie drzwi z zawiasów, a następnie kradzieży mienia w postaci roweru marki G. o numerze seryjnym (...), gdzie wartość strat wyniosła 1.500 złotych na szkodę Z. Z. (1),

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

II. W dniu z 03 na 04 września 2012 roku w W., przy ulica (...), działając wspólnie i w porozumieniu z R. H., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 rowerów (...) 5 (...) i M. M., o łącznej wartości strat 1.890 złotych na szkodę M. M. (2),

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

III. W dniu z 25 na 26 października 2012 roku w W., przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. P., dokonał włamania do galeryjki znajdującej się na 5 piętrze, poprzez rozkręcenie zawiasów w drzwiach, a następnie kradzieży mienia w postaci 2 rowerów marki G. (...) i (...) R. 5.1C1 o łącznej wartości strat 1.400 złotych na szkodę E. W.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

3. R. H.

syna Z. i I. z d. S.

ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu z 25 na 26 października 2012 roku w W., przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), dokonał włamania do galeryjki znajdującej się na 7 piętrze, poprzez zdemontowanie drzwi z zawiasów, a następnie kradzieży mienia w postaci roweru marki G. o numerze seryjnym (...), gdzie wartość strat wyniosła 1.500 złotych na szkodę Z. Z. (1), przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat, po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. W dniu z 03 na 04 września 2012 roku w W., przy ulica (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. R. (1), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia 2 rowerów (...) 5 (...) i M. M., o łącznej wartości strat 1.890 złotych na szkodę M. M. (2), przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat, po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. W dniu 27 listopada 2012 roku w W., przy ulicy (...), działając wspólnie i w porozumieniu z A. P., dokonał zaboru w celu przywłaszczenia roweru marki K., o wartości strat 1.200 złotych na szkodę P. K. (1), przy czym czynu tego dokonał w ciągu 5 lat, po odbyciu co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

4. M. G.

córka W. i H. z d. B.

ur. (...) w W.

oskarżonej o to, że:

I. W okresie od dnia 25 października 2012 roku do dnia 14 marca 2013 roku w W., nabyła jeden rower marki G. pochodzący z przestępstwa kradzieży z włamaniem, gdzie suma strat wynosi 1.500 złotych na szkodę Z. Z. (1),

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

II. W okresie od dnia 03 września 2012 roku do dnia 14 marca 2013 roku w W. nabyła 2 rowery marki (...) i marki M., pochodzące z przestępstwa zaboru w celu przywłaszczenia, gdzie łączna suma strat wynosi 1.890 złotych na szkodę M. M. (2),

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

III. W okresie od dnia 27 listopada 2012 roku do dnia 14 marca 2013 roku w W., nabyła 1 rower marki K., pochodzący z zaboru mienia w celu przywłaszczenia, gdzie suma strat wynosi 1.200 złotych na szkodę P. K. (1),

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

IV. W okresie od dnia 25 października 2012 roku do dnia 14 marca 2013 roku w W., nabyła 2 rowery marki G. i (...) R., pochodzące z kradzieży z włamaniem, gdzie suma strat wynosi 1.400 złotych na szkodę E. W.,

tj. o czyn z art. 291 § 1 k.k.

orzeka:

I. Oskarżoną **A. P.** uznaje za winną popełnienia zarzucanych jej w akcie oskarżenia czynów i za to:

- czyn opisany w pkt I na podstawie art. 279 § 1 k.k. skazuje ją, a na podstawie art.279§1 k.k. w zw. art.37 b k.k. wymierza jej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
- za czyn opisany w pkt II na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje ją, a na podstawie art.278§1 k.k. w zw. z art.37b k.k. wymierza jej karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. Na podstawie art. 85§1i2 k.k. w zw. z art. 86 § 1i3 k.k. wymierza oskarżonej karę łączną 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

III. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 14 marca 2013 roku;

IV. Oskarżonego **A. R. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów i za:

- czyn opisany w pkt I na podstawie art. 279 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art.279§1 k.k. w zw. z art.37b k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
- za czyn opisany w pkt II na podstawie art. 278 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278§1 k.k. w zw. z art.37b k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
- za czyn opisany w pkt III na podstawie art. 279 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art.279§1 k.k. w zw. z art.37b k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

V. Na podstawie art. 85 §1i2k.k. w zw. z art. 86 § 1i3 k.k. wymierza oskarżonemu karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

VI. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 14 marca 2013 roku;

VII. Oskarżonego **R. H.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów i za to za:

- czyn opisany w pkt I na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 37b k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięczny;
- za czyn opisany w pkt II na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37b k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
- za czyn opisany w pkt III na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37b k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

VIII. Na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 3 k.k. wymierza oskarżonemu R. H. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę łączną 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

VIII. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 13 marca 2013 roku;

IX. Oskarżoną **M. G.** w ramach zarzucanych jej aktem oskarżenia czynów, uznaje za winną tego, że w okresie od 03 września 2012 roku do 14 marca 2013 roku działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru nabyła:

- rower marki G. pochodzący z przestępstwa kradzieży z włamaniem, gdzie suma strat wynosi 1.500 złotych na szkodę Z. Z. (1),

- rower marki (...) i rower marki M., pochodzące z przestępstwa zaboru, w celu przywłaszczenia, gdzie suma strat wynosi 1.890 złotych na szkodę M. M. (2),

- rower marki K., pochodzący z przestępstwa zaboru w celu przywłaszczenia, gdzie suma strat wynosi 1.200 złotych na szkodę P. K. (1),

- rower marki G. i rower marki R. (...), pochodzące z kradzieży z włamaniem, gdzie suma strat wynosi 1.400 złotych na szkodę E. W.,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to skazuje ją, a na podstawie art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

X. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 15 marca 2013 roku;

XI. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonych: A. P., A. R. (1) do solidarnego naprawienia szkody w całości, poprzez zapłatę : na rzecz pokrzywdzonej E. W. kwoty 1.400 zł (jeden tysiąc czterysta złotych) oraz na rzecz pokrzywdzonego P. K. (1) kwoty 1.200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych);

XII. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonych A. R. (1), R. H. do solidarnego naprawienia szkody w całości, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Z. Z. (1) kwoty 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) oraz na rzecz pokrzywdzonej M. M. (2) kwoty 1.890 zł (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt złotych);

XIII. Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowód rzeczowy zarejestrowany w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/31/13 pod poz. 1 zwraca ochronie budynku przy ulicy (...) w W.;

XIV. Zasadza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. D. kwotę 856,08 zł. (osiemset pięćdziesiąt sześć złotych i osiem groszy) zawierającą należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu R. H. z urzędu;

XV. Zasadza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa następujące kwoty: od oskarżonej A. P. kwotę 455 zł. (czteryście pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 180 zł. (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty, od oskarżonego A. R. (1) kwotę 755 zł. (siedemset pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 480 zł. (czteryście osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty, od oskarżonego R. H. kwotę 1.477,76 zł. (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt siedem złotych i siedemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 480 zł. (czteryście osiemdziesiąt złotych tytułem opłaty, od oskarżonej M. G. kwotę 455 zł. (czteryście pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 180 zł. (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 433/13

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w trakcie rozprawy głównej sąd ustalił, co następuje:

W dniu 03 września 2012 roku około godziny 21:00 pokrzywdzona M. M. (2) po raz ostatni widziała należące do niej dwa rowery marki B. (...) D., koloru czarnego wartości 1190 złotych oraz drugi marki M., koloru pomarańczowego wartości 700 złotych, które stały na klatce schodowej, na piętrze przed drzwiami mieszkania nr.25 przy ulicy (...) w W.. Wejście na klatkę zabezpieczone było domofonem, jednak na najwyższym poziomie bloku znajdowało się swobodne przejście pomiędzy klatkami schodowymi. Blok nie był wyposażony w kamery monitoringu. W dniu 04 września 2012r. około godz. 8:00 wychodząc z mieszkania pokrzywdzona zauważyła brak obu rowerów. O powyższym fakcie została powiadomiona Policja. Łączną wartość strat pokrzywdzona oszacowała na kwotę 1890 złotych.

Jak ustalono w sprawie niniejszej, w nocy z 03 na 04 września 2012 roku oskarżony R. H. wraz z oskarżonym A. R. (1), z pierwszej klatki schodowej bloku przy ulicy (...) w W., dokonali zaboru w celu przywłaszczenia dwóch rowerów: marki B. (...) oraz marki M., należących do M. M. (2), o łącznej wartości 1.890 złotych.

W dniu 25 października 2012r. pokrzywdzony Z. Z. (1) około godziny 23.00 ostatni raz widział swój rower marki G. o numerze seryjnym (...) koloru czarno –białego i wartości 1.500 złotych, który pozostawił na siódmym piętrze w zamykanej na klucz galerijce przez która wchodzi się do jego mieszkania położonego ulicy (...) w W.. Drzwi galerijki zostały zamknięte na noc na klucz, nie posiadały żadnych uszkodzeń. W dniu 26 października 2012r. około godz. 7:00 pokrzywdzony stwierdził, że drzwi galerijki są otwarte, jak również skradziony został jego rower. Po sprawdzeniu okazało się, że drzwi do galerijki zostały zdemonstowane z zawiasów, a zamek nadal był w pozycji zamkniętej. Pokrzywdzony fakt kradzieży roweru zgłosił na Komisariat Policji W. B.. Jak ustalono, w nocy z 25 na 26 października 2012 roku oskarżony R. H. wraz z oskarżonym A. R. (1) dokonali włamania do galerijki znajdującej się na siódmym piętrze bloku położonego przy ulicy (...) w W., poprzez demontaż zawiasów z której zabrali zaboru rower marki G. działając na szkodę Z. Z. (1).

W dniu 26 listopada 2012 roku pokrzywdzony P. K. (1) pozostawił swój rower górski na piątym piętrze klatki schodowej przed drzwiami mieszkania nr.46 przy ul. (...) w W.. Rower był koloru czarno- niebieskiego i wartości szacowanej przez właściciela na 1200 złotych. W dniu 27 listopada 2012r. o godz. 05:20 tata P. K. (1) wychodząc z mieszkania zauważył

brak roweru na klatce, obudził syna, który tego samego dnia udał się do administratora osiedla celem uzyskania nagrań monitoringu. Na nagraniu zarejestrowano kradzież jego roweru, którego dokonała kobieta i mężczyzna nieznanymi pokrzywdzonymu. (k.k.14-20) Fakt kradzieży został zgłoszony przez P. K. (1) na Komisariat Policji W. B.. Jak ustalono, iż w dniu 27 listopada 2012 roku w W. oskarżony R. H. wraz z oskarżoną A. P. z klatki schodowej bloku przy ulicy (...) w W. dokonali zaboru znajdującego się na piątym piętrze przy mieszkaniu nr (...), roweru koloru czarno-niebieskiego, marki K.. Wskazany będącego własnością P. K. (1).

W toku prowadzonego dochodzenia ustalono ponadto, iż powyższe rowery pochodzące z przestępstw popełnionych na szkodę M. M. (2), P. K. (1) oraz Z. Z. (1) nabyła od oskarżonych M. G. mając świadomość, iż pochodzą one z czynów zabronionych.

Oskarżony R. H. był wielokrotnie karany sędownie, w tym między innymi za przestępstwa z art.280§1 k.k., art.279§1 k.k. (k.803)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie ujawnionych w trakcie rozprawy głównej następujących dowodów: częściowo wyjaśnień oskarżonych: A. R. (1) (k. 108-108v, 109v, 123, 524-525), A. P. (k. 100v-101, 125, 524), R. H. (k.118, 525, 782), M. G. (k. 145-146, 525-526), zeznań pokrzywdzonych M. M. (2), (k. 89-89v, 655), E. W. (k. 40-40v, 327, 654), P. K. (1) (k. 2-2v, 654-655), Z. Z. (1) (k. 36v36v, 526-527), świadków: J. M. (k. 51, 783), F. C. (k. 21v), dokumentacji fotograficznej (k. 3-4), protokołu oględzin płyty DVD wraz z materiałem dowodowym (k. 12-20), wykazu dowodów rzeczowych (k. 25), dokumentacji złożonej przez pokrzywdzonego (k. 38-39, 43-44), protokołu oględzin miejsca (k. 45-46, 48-49), protokołu zatrzymania osoby (k. 64, 74, 77, 135), protokołu przeszukania osoby (k. 65-66, 75-76, 78-79, 136-137), protokołu przeszukania pomieszczeń mieszkalnych (k. 67-68, 80-81, 138-139), informacji z K. (k. 71, 153, 195-197), dokumentacji złożonej przez pokrzywdzonego (k. 91), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 102-103), zaświadczenia potwierdzającego tożsamość osoby zatrzymanej (k. 110), protokołu zatrzymania rzeczy (k. 112-114), dokumentacji fotograficznej (k. 150), protokołu oględzin rzeczy (k. 161-162), opinii z zakresu badań zapisów wizualnych (k. 166-172), informacji z K. (k. 224-233, 347-348, 350), informacji z bazy NOE SAD (k. 267-268, k. 273, k. 276, 397-399), informacji z K. (k. 453, 456, 507-508, 510-511), informacji w trybie art. 213 § 1a k.p.k. (k. 578, 584-585), odpisu wyroku z dn. 15.02.2015r. (k. 580), odpisu wyroku z dn. 18 maja 2015r. (k. 582-583), odpisu wyroku z dnia 14 września 2005 roku z informacją o wprowadzeniu kary do wykonania i okresie jej odbycia (k. 589-591), informacji w trybie art. 213 § 1a k.p.k. (k. 621-624), informacji Naczelnika US W. P. (k. 626), odpisu wyroku z dnia 06 maja 2014r. (k. 627-627v), odpisu wyroku z dnia 12.08.2013r. (k. 628-629), odpisu wyroku z dnia 13 sierpnia 2013r. (k. 685-687), odpis wyroku z dnia 06 maja 2014r. (k. 692-692v), aktualnej informacji z K. (k. 694, 697, 700-701, 703, 800-801, 803, 806-809, 819).

Oskarżony R. H. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k.118). Podczas przesłuchania wyjaśnił, iż w okresie od listopada do września 2012 r. na terenie dzielnicy W. – B. dokonał trzech kradzieży rowerów znajdujących się w klatkach schodowych bloków, nie pamiętał jednak na jakich to było ulicach. Oskarżony przyznał, iż kradzieży tych dokonywał wspólnie z A. R. (1) i A. P., których poznał przy ul. (...) w 2012r. gdy pracował na bazarze handlując owocami i warzywami. Jak stwierdził w złożonych wyjaśnieniach nie przyznaje się do dokonania włamania do galeryjki znajdującej się na 7 piętrze bloku przy ul. (...) w W. albowiem znajdował się wówczas piętro niżej przy windzie i nie wie kto dokonał tego włamania, natomiast jednocześnie przyznał się do dokonania tej kradzieży, gdyż faktycznie czekał przy otwartej windzie, a rower po schodach zniósł A. R. (1), po czym razem zjechali na dół windą, w tym czasie A. P. czekała na nich na dole przed blokiem.

Przesłuchany w toku rozprawy głównej w dniu 30.07.2015 r. oskarżony R. H. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów, skorzystał z prawa odmowy złożenia wyjaśnień, nie potwierdził także wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego. Odpowiadając na pytania Przewodniczącej stwierdził, iż słyszał jakie wyjaśnienia złożyli w sprawie oskarżona A. P. i A. R. (1) i jego zdaniem ona kłamie. To wszystko co miał do wyjaśnienia oskarżony przed sądem.

Przesłuchany ponownie w toku rozprawy głównej (k.782) nie przyznawał się do zarzucanych mu czynów. Nie potwierdził wyjaśnień złożonych w toku postępowania przygotowawczego, natomiast potwierdził wyjaśnienia złożone na rozprawie głównej w dniu 30.07.2015r. Ponownie korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień, zadeklarował gotowość udzielania odpowiedzi na pytania stron. Pytany przez Prokuratora stwierdził, iż odnośnie zarzucanych mu czynów, wiadome jest mu jedynie, że jest o to oskarżony. Wskazał, iż zna osoby z aktu oskarżenia, albowiem pracował niedaleko, gdzie oni mieszkali. Natomiast nie wie nic na temat kradzieży z zarzutów. Nie zna osób pokrzywdzonych i nie wie gdzie znajdują się miejsca wskazane w akcie oskarżenia .

Oskarżona A. P. w trakcie postępowania przygotowawczego (k.100-101) przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i podczas przesłuchania w dniu 14.03.2013 r. wyjaśniła, że kradzieży rowerów dokonała z A. R. (1) i R. H., które następnie sprzedali ich wspólnej znajomej M. G.. Podała, iż dostali od niej po 200 zł za rower. Oskarżona wyjaśniła, iż kilkukrotnie dokonywała kradzieży rowerów wspólnie z A. R. (1) i R. H.. Sprecyzowała, iż na niektóre kradzieże chodziła z A. R. (1), na niektóre z R. H., a bywało też tak, że chodzili we trójkę. Oskarżona nie pamiętała konkretnych dat ani miejsc, albowiem jak wskazała, zawsze przed kradzieżą zażywali amfetaminę. Pamiętała jedynie, że na kradzieże chodzili nocami. Jak podała oskarżona, amfetaminę przynosił R. H. oraz kilka razy M. G., w ramach rozliczenia za sprzedane jej kradzione rowery. Wskazała nadto, iż zbicia rowerów dokonywali nie tylko u M. G.. Przesłuchana ponownie w charakterze podejrzanej w dniu 15.03.2013r. A. P. podtrzymała złożone dotychczas wyjaśnienia, w szczególności co do przyznania się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła dalszego składania wyjaśnień (k.125).

W toku rozprawy głównej oskarżona A. P. podtrzymała swoje stanowisko, iż przyznaje się do zarzucanych czynów. Jednocześnie skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień oraz z prawa do odmowy udzielania odpowiedzi na pytania wszystkich stron. Oskarżona podtrzymała złożone w zakresie zarzucanych jej czynów wyjaśnienia. Zaprzeczyła jedynie, iż M. Z. przynosiła oskarżonym amfetaminę (k. 524).

Oskarżony A. R. (1) przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i podczas pierwszego przesłuchania wyjaśnił, iż w 2012 roku dokonał kradzieży kilku sztuk rowerów na terenie W. – dzielnic U. i B.. Wskazał, iż na terenie dzielnicy U. kradzieży dokonywał sam, zaś na terenie dzielnicy W. – B., w okresie wrzesień - październik, wraz z R. H. oraz A. P.. Nadto wyjaśnił, iż kradzieży tych dokonywali poprzez pokonanie zabezpieczeń w postaci drzwi. A. R. (1) dodał, iż podczas ostatniej kradzieży na terenie dzielnicy W. – B. wraz z R. H. oraz A. P. nie ukradli żadnego roweru. Natomiast R. H. z taksówki ukradł pieniądze i jeszcze jakieś inne przedmioty (k.108 -109).

Przesłuchany w dniu 15.03.2013 r. oskarżony A. R. (1) dodał, że za otrzymane pieniądze wielokrotnie kupował narkotyki w postaci amfetaminy, którą następnie udzielał A. P., natomiast R. H. sprzedawał. Podał, iż narkotyki nabywał u dziewczyny o imieniu K.. Wskazał nadto, iż skradzione rowery nabywała od nich M. Z. (k.109v).

Przesłuchany ponownie w dniu 15.03.2013r. A. R. (1) podtrzymał swoje wyjaśnienia, w szczególności co do przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów, korzystając z prawa odmowy składania dalszych wyjaśnień (k.123).

W toku rozprawy głównej oskarżony A. R. (2) nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Nie potwierdził złożonych w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnień. Zaprzeczył, iż dokonywał kradzieży z R. H. oraz A. P.. Podał, iż był pokłócony z A. P., rozstali się, a następnie A. P. związała się z R. H.. Wskazał, iż A. P. manipulowała nimi, a R. H. zna tylko z bazaru. Oświadczył nadto, iż korzysta z prawa do odmowy udzielania odpowiedzi na pytania stron (k 524-525).

Oskarżona M. G. w trakcie postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i podczas przesłuchania w dniu 15.03.2013 r. wskazała, iż A. R. (1) i A. P. zna od około dwóch lat i wielokrotnie w 2012 r. nabywała rowery od nich i ich znajomego R., którego nazwiska nie знаła. Wyjaśniła, iż wiedziała, że przedmiotowe rowery pochodzą z przestępstw dokonywanych przez ww. osoby. Podała, iż nabyła rowery marki G., R., M., B., za które płaciła po 170 zł. od roweru, niezależnie od marki. Następnie ww. rowery sprzedawała obywatelowi Ukrainy o imieniu

M., za kwotę 200 zł. Oskarżona szczegółowo opisała okoliczności poznania obywatela Ukrainy oraz nawiązania z nim współpracy (k.145 -146).

Na rozprawie głównej oskarżona M. G. przyznała się do zarzucanych jej aktem oskarżenia czynów oraz potwierdziła wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego. Jednocześnie odmówiła składania wyjaśnień, jak również udzielania odpowiedzi na pytania wszystkich stron. Wskazała jedynie, iż nie do końca była pewna, że rowery pochodzą z kradzieży, uświadomiła ją o tym dopiero Policja (k. 145-146, 525-526).

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego R. H. (k.118, 525, 782) sąd uznał za wiarygodne jedynie w części w jakiej przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów i opisał okoliczności w jakich doszło do ich popełnienia. W ocenie sądu wyjaśnienia złożone przez oskarżonego na etapie postępowania przygotowawczego są logiczne oraz co ważne korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, w tym w szczególności z wyjaśnieniami złożonymi przez pozostałych oskarżonych, w których także ujawnili i opisać okoliczności w jakich dochodziło do popełnienia przestępstw wspólnie i w porozumieniu z R. H.. Za nieudolne sąd uznał twierdzenia oskarżonego w których próbował przekonać, iż on jedynie uczestniczył w kradzieży roweru na szkodę Z. Z. (1), a nie kradzieży z włamaniem, bowiem jak podkreślał on wówczas stał przy windzie i pilnował drzwi, a nie dokonywał czynności związanych z przełamaniem zabezpieczeń do galeryjki z której zabrano rower. Powyższe twierdzenia, nie przekonują sądu albowiem całokształt okoliczności w zakresie powyższego przestępstwa wskazuje, iż to że oskarżony nie przełamował wówczas zabezpieczeń nie wynikał z braku akceptacji takiego działania współsprawcy, lecz z podziału ról jakie poszczególne osoby odegrały w tym przestępstwie. Dla przypisania współsprawstwa nie jest konieczne wykonanie wszystkich czynności, ale obejmowanie i akceptowanie takiego zachowania przez współsprawcę, a tak zdaniem sądu było w realiach przedmiotowej sprawy. Jako przyjętą linię obrony sąd przyjął późniejsze twierdzenia oskarżonego w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów oraz nie potwierdził uprzednio złożonych wyjaśnień. Zauważyć należy, iż oskarżony nie potrafił w sposób przekonujący, a tym samym wiarygodny dla sądu wyjaśnić zmiany swojej postawy. Jego twierdzenia w powyższym zakresie nie wytrzymują konfrontacji z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z wyjaśnieniami współoskarżonych, które w zderzeniu z zeznaniami pokrzywdzonych tworzą logiczną całość i stanowią podstawę ustaleń faktycznych poczynionych przez sąd w niniejszej sprawie.

Wyjaśnienia oskarżonej A. P. (k. 100v-101, 125, 524) sąd uznał za wiarygodne albowiem oskarżona w sposób zbieżny z zeznaniami świadków opisała okoliczności w jakich doszło do popełnienia przestępstw na ich szkodę, co więcej jej relacje znalazły odzwierciedlenie w wyjaśnieniach pozostałych osób oskarżonych złożonych w postępowaniu przygotowawczym, a także sądowym w zakresie M. G.. Oskarżona A. P. konsekwentnie w toku całego postępowania sądowego przyznawała się do popełnienia zarzucanych jej przestępstw, w tym do okoliczności znajomości oskarżonego R. H. i A. R. (1), a także ich aktywnego udziału w ich popełnieniu. Oskarżona ujawniła także okoliczności i wskazała osobę, której skradzione rowery były sprzedawane, a osoba ta tj. M. G. powyższą okoliczność potwierdziła także przed sądem. Z tych wszystkich względów, jej wyjaśnienia zostały uwzględnione przez sąd przy ustalaniu stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie.

Wyjaśnienia oskarżonego A. R. (1) (k. 108-108v, 109v, 123, 524-525) sąd obdarzył walorem wiarygodności w zakresie, w jakim oskarżony w sposób spójny, logiczny przedstawił okoliczności dokonanych przestępstw, opisując iż aktywny udział w ich popełnieniu odegrali także R. H. i A. P.. Wskazać należy, iż wyjaśnienia na etapie postępowania przygotowawczego złożone zostały przez oskarżonego spontanicznie, po uprzedzeniu go o przysługującym mu prawie do odmowy złożenia wyjaśnień z którego nie skorzystał. Co więcej wyjaśnienia te w pełni korespondują ze zgromadzonym materiałem dowodowym w postaci zeznań przesłuchanych w sprawie pokrzywdzonych, a także współoskarżonych dlatego też jako przekonujące zostały przez sąd włączone do poczynionych ustaleń faktycznych. Natomiast za niewiarygodne sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego z postępowania sądowego w których zaprzeczył popełnieniu zarzucanych mu czynów, albowiem w ocenie sądu był to ze strony oskarżonego jedynie wyrazem nieudolnej próby uwolnienia się od odpowiedzialności karnej. Oskarżony nie wyjaśnił ponadto przed sądem dlaczego

zmienił swoje stanowisko, co więcej po okazaniu mu protokołów złożonych przez niego wyjaśnień i znajdujących pod nimi podpisów potwierdził, iż uczynił je własnoręcznie. Z powyższych względów jego twierdzenia, iż zarzucanych mu czynów nie popełnił – nie wytrzymują zderzenia z pozostałym materiałem dowodowym i dlatego nie mogły się ostać.

Wyjaśnienia M. G. (k. 145-146, 525-526) w zakresie okoliczności istotnych w niniejszej sprawie sąd ocenił jako wiarygodne. Oskarżona na żadnym etapie postępowania nie kwestionowała, iż nabywała rowery od pozostałych oskarżonych, po czym sama je sprzedawała obywatelowi Ukrainy. Twierdzenia oskarżonej, w powyższym zakresie są spójne i logiczne, a także korespondują z wyjaśnieniami pozostałych oskarżonych, bowiem na fakt nabycia przez oskarżoną przedmiotowych rowerów od oskarżonych wskazali zgodnie A. P. i A. R. (1) w złożonych w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnieniach. Na walor wiarygodności nie zasługiwało jedynie twierdzenie oskarżonej w jakim, na rozprawie głównej utrzymywała, iż nie była pewna, że te rowery pochodzą z przestępstwa, albowiem pozostawało ono w sprzeczności z wyjaśnieniami złożonymi na etapie postępowania przygotowawczego, w których wprost przyznała, iż wiedziała, że kupując te rowery miała świadomość, że pochodzą z kradzieży dokonywanych przez pozostałych oskarżonych. Sąd natomiast uwzględnił w całości wyjaśnienia oskarżonej złożone na etapie dochodzenia albowiem złożone zostały przez oskarżoną spontanicznie, w krótkim odstępie czasu po dokonaniu zarzuconych jej czynów, nadto odzwierciedlają zdaniem sądu rzeczywisty bieg wydarzeń dlatego też sąd uwzględnił je ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie.

Jako w pełni wiarygodne sąd ocenił zeznania pokrzywdzonych: M. M. (2), (k. 89-89v, 655), P. K. (1) (k. 2-2v, 654-655), Z. Z. (1) (k. 36v36v, 526-527) albowiem zeznania w/w osób, w których przedstawili swoją wiedzę na temat zdarzeń objętych niniejszym postępowaniem - są logiczne oraz co ważne znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zabezpieczonym w przedmiotowej sprawie, w tym również w dużej mierze w wyjaśnieniach A. R. (1), A. P. czy R. H., w zakresie uznanym przez sąd za wiarygodne. Wskazać w tym miejscu należy, iż zarówno M. M. (2), Z. Z. (1) jak i P. K. (1) nie byli naoczniymi świadkami zdarzeń, nie posiadali tym samym szczegółowej wiedzy na temat takich okoliczności jak: kto dokonał poszczególnych przestępstw. Jednakże w złożonych zeznaniach w sposób wiarygodny dla sądu i przekonujący przedstawili okoliczności związane z ich utratą, a także oceną łącznych szkód jakie ponieśli w wyniku poszczególnych przestępstw.

Nie miały istotnego znaczenia dla dokonania ustaleń faktycznych zeznania świadków J. M. (k. 51, 783) oraz F. C. (k. 21v). W/ w świadkowie nie mieli bowiem wiedzy na temat przebiegu zdarzeń objętych przedmiotowym postępowaniem.

Odnośnie pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie zaliczonych w poczet materiału dowodowego na podstawie art. 394 § 1 i 2 k.p.k., sąd uwzględnił je przy ustalaniu stanu faktycznego, nie znajdując żadnych okoliczności, które podważałyby prawdziwość twierdzeń w nich zawartych.

W świetle tak ukształtowanego materiału dowodowego, po dokonaniu jego oceny w oparciu o kryteria zawarte w art. 7 k.p.k. sąd nie miał wątpliwości co do tego, iż R. H. dopuścił się popełnienia przestępstw zarzuconym mu aktem oskarżenia, zaś wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyłącznie przez obrońcę oskarżonego R. H. sąd ograniczył uzasadnienie do oceny prawnej zachowania tego oskarżonego.

Odpowiedzialności karnej na podstawie art. 278 § 1 k.k. podlega ten kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Działanie sprawcy kradzieży określa znamię czasownikowe „zabiera”. Przez zabór należy rozumieć wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby nią władającej (właściciela, posiadacza, dzierżyciela) i przeniesienie go w sferę władztwa sprawcy zaboru. Przyjmuje się, że władztwo jest faktycznym stosunkiem człowieka do mienia, posiada je więc ten, kto faktycznie rzecz ma w swojej dyspozycji, niezależnie od podstawy prawnej tego stanu. Cechą zaboru jest to, że zabór mienia następuje bezprawnie, bez żadnej do tego podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, od której mienie zabrano (także wyrok SN z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN 98/98, OSN Prok. i Prawo 1999, nr 7-8, poz. 5). Przedmiotem wykonawczym kradzieży jest rzecz ruchoma, mająca wartość ekonomiczną, która musi być cudza, tzn. powinna stanowić czyjąś własność i znajdować się w czyimś posiadaniu. Jego dokonanie następuje w momencie, gdy sprawca obejmuje rzecz swoim władztwem (E.M. Guzik-Makaruk, E. Pływaczewski, Komentarz do art. 278 k.k., LEX).

Przy kradzieży, działanie sprawcy należy uznać za ukończone z chwilą, gdy sprawca zawładnął rzeczą, objął ją w swoje posiadanie, bez względu na to, czy zdołał następnie zamiar rozporządzenia tą rzeczą jako swoją urzeczywistnić, czy nie (wyrok SN z dnia 21 stycznia 1985 r., II KR 311/84, OSNPG 1985, nr 8, poz. 110)

Natomiast istotą przestępstwa kradzieży z włamaniem z art.279§1 k.k. jest zabór cudzej rzeczy ruchomej połączony z drugim znamieniem czasownikowym, opisanym za pomocą pojęcia "z włamaniem". Oznacza to, że na kradzież z włamaniem składają się dwie czynności sprawcze powiązane przyczynowo: naprzód sprawca włamuje się, następnie zaś wykonuje czynność zaboru. Znamię „włamanie” użyte w art. 279 § 1, to każde użycie siły fizycznej dla usunięcia przeszkody zabezpieczającej rzecz. Włamaniem jest nie tylko pokonanie przeszkody materialnej [np. drzwi - por. uchwała SN z dnia 25 czerwca 1980 r., VII KZP 48/78, OSNKW 1980, nr 8, poz. 65], ale również przełamanie zabezpieczeń elektrycznych, elektronicznych czy komputerowych [wyrok SN z dnia 9 września 2004 r., V KK 144/04, LEX nr 137749; M. K. (w:) Kodeks karny..., red. M. M., s. 653]. Dla kradzieży z włamaniem nie ma znaczenia, czy rzecz ruchoma znajduje się w pomieszczeniu zamkniętym, czy na otwartej przestrzeni, dostępnej dla każdego. Ważne jest, aby sprawca swoim zachowaniem przed dokonaniem zaboru musiał przełamać zabezpieczenie tej rzeczy [wyrok SN z dnia 9 września 2004 r., V KK 144/04]. Zabezpieczeniem natomiast - jest takie urządzenie, które wyklucza dostęp do rzeczy ruchomej osobom nieuprawnionym. W grę wchodzi zatem zamki w drzwiach, kłódki, skoble, haczyki, plomby, śruby, szyby, kody cyfrowe [W. Ś. (w:) I. A., W. Ś., W. W., Kodeks karny..., s. 635; M. K., P. K. (w:) Kodeks karny..., red. A. Z., t. 3, s. 84-85]. Za włamanie uznaje się pokonanie drzwi za pomocą dorobionego klucza (lub klucza oryginalnego, jednak bez zgody dysponenta) [M. K. (w:) Kodeks karny..., red. M. M., s. 653]. Orzecznictwo Sądu Najwyższego przyjmuje także, że sposób pokonania przeszkody materialnej, broniącej dostępu do mienia, jest obojętny dla bytu tego przestępstwa. Obojętne jest również natężenie siły fizycznej użytej przy pokonywaniu przeszkody broniącej dostępu do mienia – zob. wyrok z 15 sierpnia 1986 r., I KR 212/85 (OSNKW 1986, nr 11–12, poz. 97). Włamaniem będzie zarówno otwarcie drzwi dopasowanym kluczem, jak i dostanie się do wnętrza zamkniętego samochodu za pomocą tego rodzaju klucza.

Do znamion strony podmiotowej kradzieży z włamaniem należy umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego, zabarwionego chęcią przywłaszczenia przedmiotu zaboru i będącego wyrazem świadomej realizacji przez sprawcę znamion strony przedmiotowej. Przyjmując, że włamanie jest środkiem wiodącym do celu, zamiar zaboru powinien istnieć równocześnie (jeśli nie z wyprzedzeniem czasowym) z podjęciem czynności polegających na pokonywaniu przeszkód w dostępie do mienia – wyrok SN z 9 września 1996 r., III KKN 58/96 (OSNKW 1996, nr 11–12, poz. 81); por. też A. M., E. P., A. P., Kradzież i paserstwo mienia prywatnego, red. A. M., W. 1985, s. 135 i n.).

Podkreślić w tym miejscu należy, iż dla bytu przestępstwa z art.279§1 k.k. bez znaczenia jest okoliczność, iż nie wszyscy sprawcy wykonywali wszystkie czynności związane z pokonaniem najpierw zabezpieczeń, a następnie zaborem mienia. Z utrwalonego orzecznictwa SN wynika, iż dla wypełnienia wszystkich znamion przestępstwa z art.279§1 k.k. znaczące jest zachowanie poszczególnych oskarżonych, które było wynikiem podziału ról jakie odegrać mieli poszczególni oskarżeni w popełnionym przestępstwie. Okoliczność, iż zachowanie poszczególnych oskarżonych było przez nich ustalone i akceptowane sprawia, iż zdaniem sądu w realiach przedmiotowej sprawy działali oni wspólnie i w porozumieniu, w wykonaniu zaplanowanego uprzednio sposobu działania.

Mając na uwadze powyższe rozważania karno - prawne oraz ujawnione w niniejszej sprawie okoliczności sąd nie miał żadnej wątpliwości, iż oskarżony R. H. swoim bezprawnym zachowaniem zarzuconym mu w akcie oskarżenia wypełnił wszystkie znamiona przestępstwa zarówno z art. 278 § 1 k.k. jak i art. 279 § 1 k.k.

W realiach przedmiotowej sprawy oceniając całokształt zaistniałych okoliczności przedmiotowych - sąd uznał, jednocześnie iż R. H. czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia dopuścił się działając w ramach powrotu do przestępstwa, tzw. recydywy zwykłej określonej w art. 64 § 1 k.k. Recydywa zwykła ma miejsce wówczas, gdy sprawca został skazany za przestępstwo umyślne na karę pozbawienia wolności i odbył co najmniej 6 miesięcy tej kary, a następnie popełnił przed upływem 5 lat od zakończenia odbywania kary nowe umyślne przestępstwo podobne do tego, za które został już skazany. Zgodnie z treścią art. 115 § 3 k.k. przestępstwami podobnymi są przestępstwa należące do tego samego rodzaju. R. H. był już karany za popełnienie podobnego przestępstwa, tj. w dniu 14 września 2005 r.

został skazany przez Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w sprawie o sygn. akt III K 1147/05 na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat. Natomiast wykonanie w/w kary zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dnia 30.07.2008 r. Oskarżony R. H. w/w wyrokiem został skazany za dokonanie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. Natomiast jak wynika z informacji z K. dotyczącej oskarżonego R. H., wskazaną karę pozbawienia wolności oskarżony odbył w okresie od dnia 23.10.2008r. do dnia 24.06.2010 r. Jak wyżej wskazano rozpoznawane przestępstwa zostały popełnione w dnach 25/26 października 2012 r., 03/04 września 2012 r oraz 27 listopada 2012 r., czyli niewątpliwie w okresie 5 lat po opuszczeniu Zakładu Karnego w związku z karą pozbawienia wolności odbytą w sprawie o sygn. akt. III K 1147/05. Powyższe okoliczności wskazują, że R. H. rozpatrywane przestępstwo dokonał w warunkach recydywy zwykłej, zatem zachodzą przesłanki z art. 64 § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu R. H. kary jednostkowe, a także karę łączną sąd zważył całokształt okoliczności przedmiotowych i podmiotowych jakie zaistniały w niniejszej sprawie. Przy wymiarze kar jednostkowych oraz kary łącznej wobec oskarżonego R. H. sąd zwrócił uwagę na znaczną szkodliwość społeczną popełnionych czynów, powtarzalność jego bezprawnych zachowań co świadczy o wysokim jego stopniu demoralizacji, a także jego uprzednią karalność, w tym za przestępstwo podobne. Jednocześnie sąd nie dopatrywał się w niniejszej sprawie okoliczności łagodzących, oskarżony nie okazał skruchy przed sądem, ani czynnego żalu za czyny których się dopuścił.

Mając powyższe na uwadze sąd uznał, iż w karę adekwatną do popełnionych przez oskarżonego czynów będzie wymiarzenie tzw. kary mieszanej w oparciu o dyspozycję art. 37b k.k. i w oparciu o powyższe wymierzył w/w oskarżonemu za czyn zarzucany mu w pkt 1) aktu oskarżenia karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym, a za każde z przestępstw opisanych w pkt 2), 3) aktu oskarżenia wymierzył mu kary po 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności i karę po 1 (jednym) roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym. W konsekwencji sąd wymierzył R. H. karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę łączną 2 (dwóch) lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym – uznając karę łączną pozbawienia wolności za adekwatną zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez w/w przestępstw, jak również realizującą swoje cele w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę oskarżonego, ponadto za sprawiedliwą w odczuciu społecznym. Natomiast orzeczona przez sąd kara łączna ograniczenia wolności stanowi uzupełnienie oddziaływania penalnego i jest skierowana ku ugruntowaniu społecznie pożądanych zachowań ze strony oskarżonego, z drugiej strony umożliwia oskarżonemu po wykonaniu kary izolacyjnej, opuszczeniu Zakładu Karnego i odbywanie pozostałej kary łącznej w warunkach wolnościowym z jednoczesnym powrotem do społeczeństwa i szansą na poprawę.

Jednocześnie biorąc pod uwagę okoliczność, że oskarżony był wcześniej karany sędownie, w tym za przestępstwa podobne, sąd nie znalazł okoliczności, które pozwoliły by uwzględnić w przedmiotowej sprawie zasadę ultima ratio wyrażoną w art. 58 § 1 k.k. (tj. zasady pierwszeństwa w stosowaniu kar wolnościowych). W ocenie sądu, dotychczasowe skazania (co wynika z aktualnej karty karnej), nie skłoniły oskarżonego do głębszej refleksji dotyczącej jego postępowania, nie wpłynęły pozytywnie i nie wzbudziły u w/w poczucia respektu dla obowiązujących norm prawnych, co świadczy o znacznym stopniu demoralizacji i braku respektu dla obowiązującego porządku prawnego. W związku z tym sąd uznał, iż orzekanie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, nie gwarantuje tego, że będzie przestrzegać porządku prawnego i zapobiegnie to powrotowi do przestępstwa. W ocenie sądu tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności uświadomi oskarżonemu wagę naruszonych norm prawnych, skłoni do refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem i zmobilizuje do zmiany swojego postępowania w przyszłości.

Na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności sąd zaliczył oskarżonemu R. H. dzień zatrzymania w dacie 13.03.2013r. stosownie do dyspozycji art. 63 § 1 k.k. uznając, iż był to okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w przedmiotowej sprawie.

Biorąc pod uwagę okoliczność, iż szkoda wyrządzona przez R. H. i A. R. (1) pokrzywdzonym Z. Z. (1) i M. M. (2) do dnia wydania wyroku nie została naprawiona, sąd stosownie do treści art. 46 § 1 k.k. zobowiązał R. H. i A. R. (1) do solidarnego jej naprawienia w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Z. Z. (1) kwoty 1.500 złotych oraz na rzecz M. M. (2) kwoty 1.890 złotych oraz solidarnego naprawienia wraz z A. P. szkody wyrządzonej przestępstwem na rzecz P. K. (1) poprzez zapłatę kwoty 1.200 złotych.

Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. D. kwotę 856,08 złotych zawierającą należny podatek VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

O kosztach sądowych sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. uznając, iż nie ma podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku ich uiszczenia. O opłacie sąd orzekł stosownie do dyspozycji art. 2 ust.1 pkt 3 i 4 w zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.).

Z tych wszystkich względów, orzeczono jak w wyroku.